

ישראל

קובלאן בפיראוס

בעוד שבישראל פועלת תעשיית הסרטים במלוא הקיטור, מסיימים עתה את צילום מיו של סרט ישראלי נוסף בארץ שכנה. מחזהו של יגאל מוסינון קובלאן, מופק כיצירה קולנועית ביוון דוקא. הבמאי הי אמריקאי-ישראלי הצעיר, לארי (מעשה ב' חונת) פריש, היה הראשון שהגיע למסקנה כי בתנאי העידוד הנוכחיים לסרטים ישראליים, אין שום סיבה מדוע לא להפיק בארץ זרה סרט בעל עלילה ישראלית.

בשיתוף פעולה עם מפיק יחני הוסרטו עד כה כמחצית הסצינות של הסרט, כש' בכל 28 תפקידי הדיבור מופיעים שחק' גים יחניים. עלילתו של המארוקאי הי נתקל בתופעות של הפליה עדות ביש' ראל, ושמו בסרט הוא קאסא, מתרחשת על רקע 18 תפאורות של יפו שנבנו ב' אולם הגדול ביותר ביוון. צילומי החוץ של הסרט הוסרטו בסמטאות העתיקות של פיראוס.

למרות הצורך בבניית תפאורות מיוחדות תהיה הפקתו של הסרט ביוון זולה מאשר אילו הופק בישראל.

סרטים

רככת ושמה גיהנום

צמאון (ב' ייחודה, תל-אביב; שבויה) היא ההגרה שאון הקולנוע השבדי, איני גמר ברגמן, מנסה להגדיר בה את התחו'

אכולת מרירות וחסרת סיפוק. ברטיל (ב'ירג' מלמטון) השאיר אתריו אהובה ה' נמצאת על סף שגעון ואיבוד-לדעת, נודדת מידי פסיכולוג אדיסט לידיה של לסבית. כשהתנגשות ביניהם מגיעה לשיא, חולם ברטיל על הצורה בה ירצח את אשתו ב' מהלומת בקבוק בירה. אבל בסופו של דבר מתגבר בהם הצמא המיני ומכסה את אש הגיהנום של חייהם המשותפים. מדוע? מדוע אינם בורחים מהכלא שהם מקימים לעצמם כמו יריהם? לברגמן יש רק תשור' בה אחת: אפילו גיהנום זה טוב יותר מאשר לחיות לבד. טוב לשנות מים דלוי' חים מאשר לגרוע בצמא.

הזועם

מוציאישבת ובוקר יום ראשון (חן, תל-אביב; בריטניה) הוא מבט של עדנה לאחר, לעבר המתבוננים אחרה ב' זעם. זו צריכה להיות התשובה הקולעת, הניצחת, לכל הוועמים של בריטניה. דרך אגב, זוהי גם התשובה לאלה שסבלו מ' הפורטיטאניות והאנמיה של הקולנוע הי' בריטי בשעה שהוא עוסק בבעיות רציניות. הסרט, סרטו העלילתי הראשון של הי במאי התעודתי קארל רייץ, מעצב — לפי ספרו של אלן טיליטו — דמות קלאסית של צעיר זועם. זהו ארתור (אלברט פיני), תעורבת של כל הוועמים שנולדו בקולנוע, ממרלון ברנדו ועד גיימס דין. על מה הוא זועם? על הכל: על הערפל ועל המיסים, על הבעלים שאינם מניחים לנשותיהם לשי' כב עם זרים ועל השכנה השמנה המרכלת בפניה.

קובלאן היווני (בחולצת הפסים) און כמו יפו בפיראוס

אבל כשהוא מוציא את ועמו במוציאישבת ובוקר יום ראשון בלגימת אינסוף של כוסות בירה, בהרבעת אשת חברו לעבודה, בדיג ובתעלולים, אפשר להבינו. רייץ מתייחס בעונה ואהבה לגבור. ששה ימים בשבוע הוא עומד ליד הי' מכונה במפעל המייצר מייודע'מה, עושה פעולות רובוטיות, מרגיש חוסר-אונים ל' השפיע על גורלו. חוץ מזה לא רע לו כלל. להיפך — הוא משוחרר מכל דאגה חומרית ומתסביכים של התנגשות הדורות. זאב לכיבשה. אבל גם הזעם הנור' אי הזה מוצא סוף-סוף את שלחתו. דרושה רק נערה ואו יהפוך הואב הזועם ל' כבשה שלחה החולכת בתלם הנשואין ו' חיי המשפחה השקטים, ומפסיקה להצביע בעד הקומוניסטים.

אם זה מה שהאנגלים מבקשים לגדל בערוגות הירק שלהם — יבושם להם. הצרה היא שהסרט עשוי בכשרון כה רב, מתאר את החיים הבריטי באוטנטיות מתקתקה ומציג הצגה מרהיבה של משחק כובש לב — ביחוד זה של אלברט פיני — עד שאין כבר חשיבות למה שרוצים להגיד בו.

תדרוך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם היה ממליץ לראותם: ● **אונטורה** (פאר, תל-אביב) — החיים כהרפתקה, האהבה כאסיוורה ובני' האדם כיצורים ללא שפה, בסרט בעל סגנון חדיש ומעמיק. ● **תותחי נברון** (מוגרבי, תל-אביב) — שיר תהילה ליכולת הבלתי-אנושית של אנשים תחת לחץ. סרט מרתק, אנטוני קתין, דוד ניבן וג'יגורי פק.

(המשך מעמוד 14)

5000 ל"י כדי לממן בו את הגנתי במשפט, אשר נסתיים בהרשעתו בעוון שבועת-שקר ובהטלת עונש מאסר-על-תנאי וקנס של 5000 ל"י. הסיבה: לפי תקנון המדינה מותר למשרד להקציב סכום להגנת עובדו, אם זה נאשם בעבירה שעבר בתוקף תפקידו ובתוכם-לב.

חוק

זעזוע ההצלה

מעל גבי סככת המציל בחוף בתים הת' נוסס דגל שחור, הים סער אותו יום, והמתרחצים המעטים, שעזו להיכנס ל' מים, העדיפו להישאר בשטח הרדוד, ב' תחם השגחתו של המציל.

אולם עמיהוד טלמור וב'ציון קרני, שניהם בני 31, לא הושפעו מזעמו של הים. השניים, שהגיעו לתל-אביב על-מנת לטבול בימה של בתים, פשטו את בגדיהם, החלו מתרחקים בשחיה אל חוף הים. לא עברו דקות מספר והמציל האחראי, שלום בודבנה, הבחין בשני השוחים. הוא ניסה לשרוק להם כדי שיחזרו, אך השניים לא היפנו ראשם. בליט ברירה הזעיק את עוזרו, אריה לילוב, שלחו להחזיר את המתרחקים.

אל תלמד אותי. אריה קפץ על הי' חסקה, החל חותר במרץ אל השניים. כש' הגיע כבר סמוך אליהם, התרוממה לפתע החסקה על גבי גל, פגעה בצלעותיו של עמיהוד.

אין אתה שטן? צעק עמיהוד אל המציל. "אתה יכול להרוג כאן מישהו!" "אתה לא תלמד אותי לשוטן" השיב לו אריה, "תחזרו מיד לחוף". אך השניים כלל לא חשבו לעשות כך. "אתה לא תלמד אותנו איפה לשחות", השיבו לו.

אריה התעצבן. "תחזרו מיד!" צרח לעו' מתם. הוא אף דאג להוסיף לכך קללה עסיסית, וחבטת משוט בגבו של עמיהוד. על כך כבר לא יכלו השניים לשותק. ב'ציון חטף את המשוט, חבט בחזרה ב' אריה, שהחל נימלט בשחיה לעבר החוף. כשיצאו השניים, כעבור חצי שעה, מן הי' מים — כבר חיכתה להם נידת המשטרה, אותה הזעיק אריה.

קד וחומר. השבוע הובאו השניים בפני שופט השלום התל-אביבי, עזריאל גרשוני, באשמת תקיפת מציל. בתום המשפט הת' ברר כי לפחות לאחד משני הנאשמים — האפשרות לתבוע את המציל על שהיכה אותו.

קבע השופט גרשוני: "בחוק-העזר העי' רוני קיימת תקנה בדבר הישמעות להוראות מציליים. אך אין בתקנה זו כל הרשאה למציל להשתמש בכוח כנגד סרבן, קל וחומר בן בנו של קל וחומר, שאין תקנה זו מרשה למציל להכות אדם שאינו שומע להוראותיו. "אי לכך אני מזכה את הנאשם הראשון, עמיהוד טלמור, מן האשמה שיוחסה לו, ופותר את הנאשם השני, ב'ציון קרני, בקנס של ארבעים לירות".

הווי

זאב בעור כבש

בבני-ברק, עצרו תלמידות של מוסד דתי אשה שטיילה במסדרונות המוסד, גילו שהיה זה גבר שיכור שהתחפש בבגדי אשה, אותם גנב באותו מוסד. . . . **איזה חרבון:** בירושלים, התנגד באיכות פרק' ליט המדינה לבקשת הצו-על-תנאי שהגיש אסיר-עולם ישראל חרבון נגד מנהל בית' הסוהר בתל-מונד, טען כי כל מגמתו של הצעיר היא טיול לירושלים. . . . **ברוגז לעולם:** ביפו, רצח משה אפריי אט את אשתו, טען במשטרה שעשה כך משום שהרגיזה אותו. . . . **שכר-ידיה:** בירושלים, פנה אורח לשרות השכרת' חדרים, המספק חדרים זולים לסטודנטים, הרועי כי הוא מוכן להעניק חדר חנינם לסטודנט, בתנאי שיהיה חתן מתאים ל' בתו. . . . **מחקר השילוק:** בחיפה, הובאה רכדנית גרמניה לדין בעוון גניבת מצרכים בסופר-מרקט, טענה כי עשתה זאת כדי לבדוק אם אמנם קל לגנוב שם כפי שסיפרו לה בתוכי-לארץ. . . . **גבר X:** בהרצליה, הצליח צעיר אלמוני לגנוב משייה זוגות מכנסיים מחנות, אחרי שלבש אותם על גבי זה בתא-ההלבשה, מתחת למכנסיי שלו.

התעשייה הזעזועת חיסול המלאי עם העברת החנות עד 50% הנחה שטיחים ומחצלות עד 50% הנחה יארי תמחירי ובידי ריפוד עד 50% הנחה תל-אביב רחוב פרישמון 40